

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

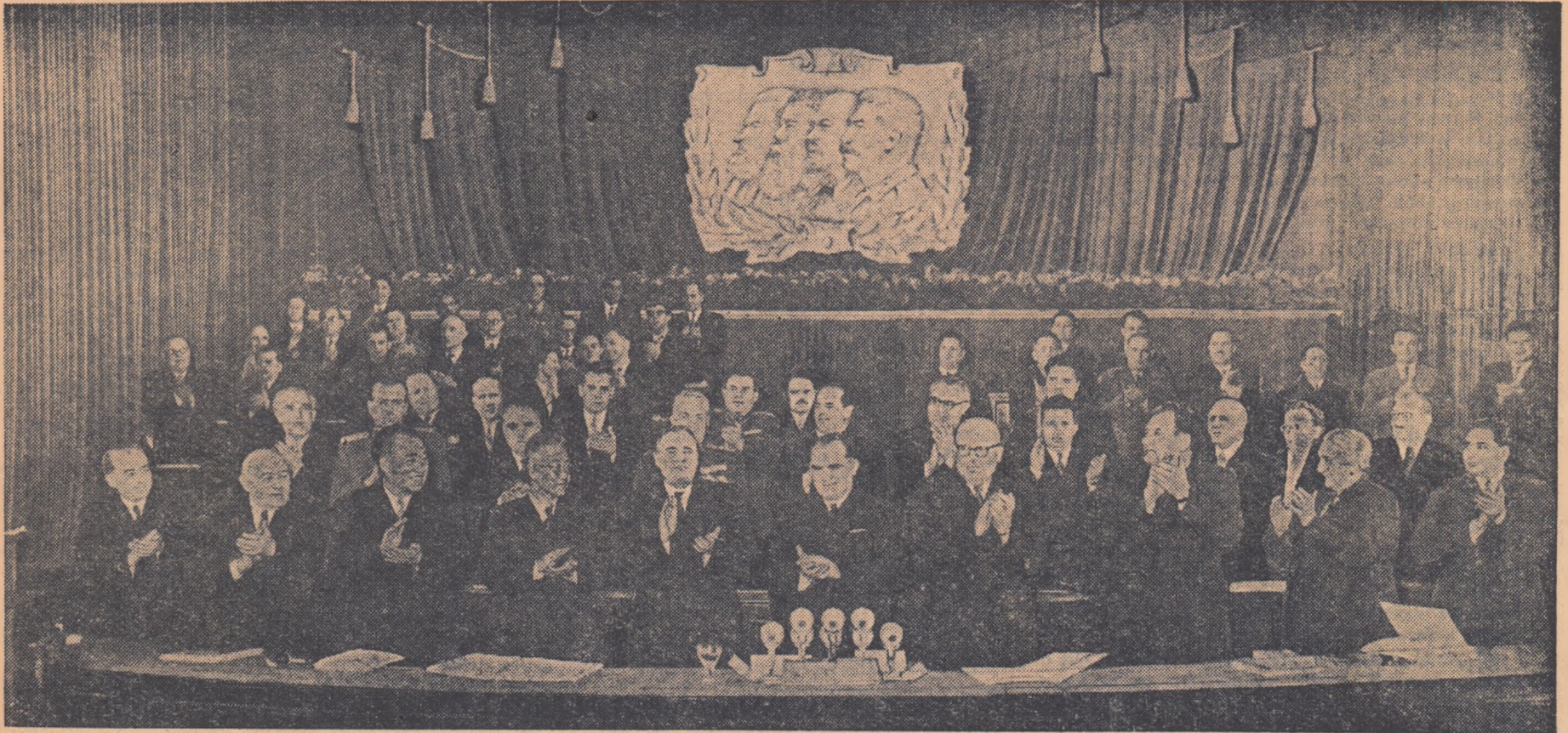
ANUL 59 Seria II-a Nr. 418

8 pagini 15 bani

Joi 29 decem. 1955

Strîns uniți în jurul partidului și guvernului să luptăm pentru continua întărire a regimului democratic-popular, pentru consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru!

Biblioteca C. Regională Hunedoara

Prezidiul Congresului, după citirea Raportului de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. În rîndul întîi, de la stînga la dreapta tovarășii: Iosif Chișinevschi, Mátyás Rákosi, Ciu De, interpretul său, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Constantin Pirvulescu, Chivu Stoica, A. I. Kiricenco, Dolores Ibarruri, Gheorghe Apostol; în rîndurile al doilea și al treilea, de la stînga la dreapta, tovarășii: Ștefan Voitec, Alexandru Drăghici, Ene Țurcanu, Ludovic Csupor, Petre Borilă, Florian Dănălahe, Emil Bodnăraș, Leontin Sălăjan, Ianoș Fazekas, Alexandru Moghioroș, Miron Constantinescu, Nicolae Ceaușescu, Dumitru Coliu, Constanța Crăciun, Teodor Iordăchescu. În fund, stînga, conducătorii ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești invitate la lucrările Congresului; în fund, dreapta, membri ai secretariatului și comisiilor Congresului.

LUCRĂRILE CELUI DE-AL DOILEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Vineri, 23 decembrie, ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Române, s-a deschis cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

La Congres participă delegații aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

În sală se află de asemenea, ca invitați, oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, oameni ai științei și artei, ziaristi români și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, Italia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R.P.D. Coreeană, R. F. Germană, R. P. Albania, R. P. Mongolă, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveția, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegații întâmpină cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pirvulescu, Petre Borilă.

Asistența în picioare aclamă puternic, manifestîndu-și dragostea și atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Român, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., tovarășul Constantin Pirvulescu deschide Congresul.

Congresul trece la alegerea prezidiului. Delegații aleg în unanimitate **PREZIDIUL** Congresului, compus din tovarășii:

Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pirvulescu, Petre Borilă, Ștefan Voitec, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Teodor Iordăchescu, Ianoș Fazekas, Leontin Sălăjan, Constanța Crăciun, Florian Dănălahe, Ludovic Csupor, Ion Cozma, Ene Țurcanu.

Tovarășul Constantin Pirvulescu invită la masa prezidiului pe membrii prezidiului Congresului. Iau loc de asemenea la masa prezidiului conducătorii ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești, tovarășii A. I. Kiricenco, Ciu De, Mátyás Rákosi, Dolores Ibarruri.

Sînt alese apoi în unanimitate Comisia de Validare, Secretariatul și Comisia de Redactare

Congresul aprobă apoi în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., raportor tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportor tovarășul Guină Nicolae.

3. Raportul asupra Directivei Congresului al II-lea cu privire la cel de al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960, raportor tovarășul Chivu Stoica.

4. Raportul cu privire la modificarea Statului P.M.R., raportor tovarășul Ceaușescu Nicolae.

5. Alegerea organelor centrale ale partidului.

Se adoptă de asemenea regulamentul de desfășurare al lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinii de zi, tovarășul Constantin Pirvulescu, care prezidează se-

dința, dă cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru a expune Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. (Întreaga asistență în picioare aclamă îndelung).

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. este subliniat în repetate rînduri prin vîi aplauze.

După încheierea raportului, toți delegații se ridică în picioare ovaționînd minute în șir. În sală răsună aclamații: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român!” Urarele nu conțin vîreme îndelungată.

Lucrările celui de al doilea Congres al P.M.R. au continuat cu discuții asupra Raportului de activitate al C.C. al P.M.R. și asupra Raportului Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Nicolae Guină. Au luat cuvîntul tovarășii: Gheorghe Rădoi, Marin Vinilă, ing. Popa Gheorasiu, Traian Săvulescu, Gh. Apostol, Ion Cotoș, Arțina Momuleț, Cornel Lazăr, Cornel Fulger, Ștefan Voitec, Victoria Ștefan, C. I. Parhon, Miron Constantinescu, Mihai Florescu, Sandu Ion, Csupor Ludovic, Leonte Răutu, Anton Breitenhofer, Florica Beraru, V. Em. Galan, Nicolae Suditu, Emil Bodnăraș, Radu Dulgheru, Ștefan Lungu, Ilie Murgulescu, Constantin Anca, Constantin Vata, Vasile Patilineț, Gh. Gaston Marin, Ion Căciuleanu, Haidu Iuliu, Maria Zidaru, Emil Matheiser, Iosif Chișinevschi.

Au adresat saluturi celui de al doilea Congres al P.M.R. Alexei Ilarionovici Kiricenco, conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Ciu De, conducătorul delegației Partidului Comunist Chinez și reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești dintr-o serie de alte țări.

Cu urale și aclamații prelungite, delegații adoptă în unanimitate Rezoluția prin care Congresul aprobă activitatea desfășurată de Comitetul Central în perioada dintre primul și cel de al doilea Congres al P.M.R., linia politică și sarcinile de viitor expuse în raportul de activitate al C.C. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

De asemenea, Congresul adoptă în unanimitate Rezoluția Congresului al II-lea al P.M.R., asupra Raportului Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Muncitoresc Român.

Se trece la punctul al 3-lea al ordinii de zi:

Tovarășul Chivu Stoica expune Raportul asupra Proiectului de Directive al Congresului al II-lea cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960.

Raportul este subliniat în repetate rînduri de aplauze puternice ale asistenței. La încheierea raportului, întreaga asistență în picioare ovaționează îndelung. În sală răsună aclamații și urale în cinstea Partidului Muncitoresc Român.

În cadrul discuțiilor asupra raportului la Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al P.M.R., cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, au luat cuvîntul tovarășii: Dumitru Baială, Gheorghe Goina, ing. L. Călin, ing. agr. Gheorghe Hristu, Maxim Berghianu, Vladimir Gheorghiu, Ladislau Banyai, Gheorghe Radu, Vasile Dascălu, Constantin Mateescu, Nicolae Ciocan, Petre Borilă, Alexandru Moghioroș.

Se trece la punctul 4 al ordinii de zi.

Tov. Nicolae Ceaușescu prezintă Raportul cu privire la modificarea Statului P.M.R. Ra-

portul este subliniat în repetate rînduri cu vîi aplauze.

La discuții asupra Raportului au luat cuvîntul tovarășii Ioan Medveșan, Aurel Calimandric, Teodor Iordăchescu, Anton Gherghelaș, Ludovic Vacony, Ene Țurcanu.

După încheierea discuțiilor, Congresul aprobă textul proiectului de Statut modificat al P.M.R. și îl adoptă ca „Statut al Partidului Muncitoresc Român”. Delegații salută cu îndelungi aplauze, aclamații și urale, în cinstea Partidului Muncitoresc Român, noul Statut al P.M.R.

Miercuri 28 decembrie 1955 a avut loc alegerea prin vot secret a membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R. și a membrilor Comisiei Centrale de Revizie. Tovarășul Gheorghe Apostol a citit telegrama Congresului al II-lea al P.M.R. adresată Comitetului Central al P.C.U.S. Primit cu ovații îndelungate a luat apoi cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., care a rostit cuvîntarea de încheiere a lucrărilor celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

In pag. 2 și 3

RAPORTUL DE ACTIVITATE AL C. C. AL P. M. R. LA CONGRESUL AL DOILEA AL PARTIDULUI (Fragmente)

Raportul de activitate al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

Raport prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

II.

Lupta partidului pentru construirea socialismului

2. Infăptuirea primului plan cincinal

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român poate să raporteze astăzi Congresului că datorită muncii insufleteite a clasei muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor, a desfășurării largi a întrecerii socialiste, la 10 noiembrie a fost infăptuită sarcina planului cincinal cu privire la volumul producției globale industriale pe perioada 1951—1955. (aplauze puternice, prelungite).

Volumul producției industriale în 1955 este de 2,9 ori mai mare decât în anul 1938 și de 3,4 ori mai mare decât în 1948. Au fost create noi ramuri industriale care nu existau în România veche: producția de utilaj petrolifer, de utilaj minier, de utilaj energetic, de tractoare și mașini agricole, producția de camioane, sectoare noi ale industriei chimice, extracția de minereu de uraniu și altele.

Pe baza proporțiilor fundamentale stabilite de C.C. al P.M.R., în anii puterii populare structura industriei s-a schimbat radical, producția industriei mijloacelor de producție a crescut de cca 3,9 ori față de 1948, iar producția obiectelor de consum de 2,9 ori.

Pe ansamblu industria noastră s-a dezvoltat într-un ritm accelerat, ritm caracteristic țărilor ce construiesc socialismul și în care noile relații de producție socialiste au devenit motorul dezvoltării rapide a forțelor de producție.

În primul cincinal, partidul și guvernul au dat o atenție deosebită dotării agriculturii cu mijloace mecanizate. În acest scop au fost organizate 16 întreprinderi industriale specializate în construcția tractoarelor și a mașinilor agricole. Au fost puse în fabricație peste 30 tipuri de mașini agricole; unele mașini speciale, îndeosebi combinate și mașini de recoltat, au fost importate din Uniunea Sovietică. Industria noastră este astăzi în măsură să asigure în mare parte mașinile agricole de largă utilizare necesare agriculturii noastre.

Suprafața arabilă a fost mărită de la 9.400.000 ha. la 9.700.000 ha., prin desțelenirea unor pășuni slab productive și prin lucrări de îmbunătățiri funciare. S-au repus în funcțiune parțial și s-au extins lucrările de irigații în regiunile București, Constanța, Galați, Timișoara, Arad, Oradea și altele.

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea agriculturii, producția prevăzută la cereale în cincinal pentru anul 1955 a fost depășită încă din anul 1954. Sarcina de 10 milioane tone grâu și porumb, stabilită la consfătuirea organizată de C.C. al P.M.R. în februarie a.c., a fost depășită în 1955 cu cca. 1 milion tone cereale.

În domeniul zootehniei, sarcinile de creștere a șeptelului, stabilite în planul cincinal, au fost în general realizate și depășite la porcine și bovine.

În ultimii 2 ani s-a îmbunătățit activitatea gospodăriilor agricole de stat; totuși, mai persistă lipsuri în profilarea, mecanizarea și rentabilitatea lor.

În perioada 1951—1955 s-au împădurit 405.000 ha. depășindu-se sarcinile planului cincinal; în regiunile de interes hidro-energetic s-au plantat 54.000 ha. față de 36.000, cât era prevăzut în plan.

Cu toate rezultatele pozitive obținute de oamenii muncii în agricultură, există o serioasă rămânere în urmă a dezvoltării agriculturii față de sarcinile politico-economice stabilite în planul cincinal, problemă care va fi pe larg analizată în cadrul acestui raport.

Pe baza succeselor obținute de oamenii muncii din industrie, agricultură, transporturi, comerț, a devenit posibilă realizarea în 1954 a unei sarcini deosebit de importante — desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele.

Ansamblul măsurilor luate de partid și guvern pentru infăptuirea desființării cartelelor a contribuit la înviorarea pieței țărănești, la o mai bună aprovizionare a orașelor de către producătorii agricoli, la ieftinirea pe piață a unui număr important de produse agro-alimentare.

Astăzi, la un an de la desființarea cartelelor și trecerea la comerțul desfășurat și după infăptuirea a două reduceri de prețuri, în cursul ultimelor 8 luni, la unele articole industriale și alimentare, constatăm că această sarcină a fost îndeplinită cu succes, în folosul oamenilor muncii din țara noastră (aplauze).

Magazinele și piețele din orașele și satele țării noastre sînt bine aprovizionate cu mărfuri industriale și produse agro-alimentare care corespund tot mai mult cerințelor și gusturilor populației.

Aplicarea măsurilor hotărâte de partid au dus la consolidarea monedei naționale, la o circulație bănească îmbunătățită, la o creștere a încrederii în leu.

3. Dezvoltarea economiei naționale în perioada celui de al 2-lea cincinal

Sarcina fundamentală a celui de-al doilea plan cincinal este făurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel că în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atât ca suprafață cât și ca producție-marfă.

Obiectivele politico-economice ale celui de-al doilea plan cincinal sînt următoarele:

a) Dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romine în scopul ridicării neconținute a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și sate;

b) Dezvoltarea cu prioritate a industriei mijloacelor de producție și îndeosebi a acelor ramuri ale industriei grele care au asigurat baza de materii prime în țară: industria petrolului, chimică, energetică, siderurgică, metalelor colorate, cărbunelui.

În industria constructoare de mașini se va pune un accent deosebit pe dezvoltarea producției de serie, prin cooperarea și specializarea întreprinderilor;

c) Ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și obținerea unei creșteri considerabile a productivității muncii în industrie, transporturi, prin:

— Folosirea mai completă a capacităților de producție existente și perfecționarea utilajelor, mașinilor și agregatelor în funcțiune.

— Introducerea treptată a tehnicii noi și a procedurilor tehnologice superioare, începînd cu întreprinderile care au un rol determinant în ramura de producție respectivă. În acest scop: se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de fruntașii în producție; în domeniul perfecționării tehnologiei se vor introduce cu perseverență mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție în principalele întreprinderi; o atenție deosebită se va da creșterii accentuate a indicilor de folosire a utilajelor.

— Dezvoltarea producției în serie, prin specializarea și cooperarea întreprinderilor, îndeosebi în industria constructoare de mașini și industria electrotehnică, pirghiile principale de utilizare a economiei naționale cu mașini, utilaj, agregate și aparate perfecționate.

Rezultatul acestor măsuri trebuie să fie o reducere simțitoare a cheltuielilor de producție și de circulație în economie.

d) Sectorul socialist în agricultură să reprezinte aproximativ 60—70% din producția-marfă agricolă vegetală și animală; sporirea producției agricole vegetale și animale, atât în sectorul socialist, cât și în sectorul micii producții de mărfuri, prin mecanizare și folosirea îngrășămintelor chimice, prin creșterea randamentelor la hectar, prin dezvoltarea irigațiilor și prin sporirea suprafețelor arabile și agricole; mărirea productivității muncii în agricultură, micșorîndu-se cantitatea de muncă cheltuită pe unitate de produs agricol.

e) Dezvoltarea industriei bunurilor de consum (republicane și locale) pe baza materiilor prime, precum și prin folosirea din ce în ce mai largă a fibrelor sintetice și a maselor plastice fabricate în țară; îmbunătățirea simțitoare a calității și sortimentelor mărfurilor;

f) Dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist, intensificarea schimburilor de mărfuri între orașe și sate, între sectorul socialist de stat și sectorul micii producții de mărfuri;

g) Intensificarea mișcării cooperatiste a micilor producători de mărfuri din sate și din orașe, atât prin cooperarea de consum cât și prin cooperarea de producție meșteșugărească;

h) Lărgirea și consolidarea bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății, educației științifice, culturii fizice și sportului.

Acestea sînt principiile directe pe baza cărora se va desfășura în al doilea plan cincinal activitatea oamenilor muncii sub conducerea partidului, în vederea continuei dezvoltări a economiei și culturii, a construirii socialismului în patria noastră. (aplauze puternice).

Dezvoltarea industriei R. P. R. între 1956—1960

În cel de al doilea plan cincinal, creșterea producției globale industriale va fi de 60-65% din care creșterea industriei mijloacelor de producție de 70-75%, iar creșterea industriei bunurilor de consum de 50-55%.

Producția marfă industrială trebuie să corespundă sporirii producției globale, astfel ca în 1960 producția marfă industrială să depășească procen-

tu de 160-165% față de 1955. Creșterea medie anuală a producției industriale în prețuri constante va fi de 10,0—10,5% din care 11,0—11,5% la sectorul I, (industria mijloacelor de producție) și de 8,5—9% la sectorul II (industria bunurilor de consum). Corelația între creșterea acestor sectoare reflectă procesul de industrializare socialistă.

Transformarea socialistă a agriculturii

Tovarăși,

Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărâna muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. În fața partidului, a clasei muncitoare, plenara a pus sarcina îngrădirii posibilităților de exploatare ale chiaburimii și desfășurarea unei largi activități politice pentru a convinge țărâna muncitoare să treacă, pe baza liberului ei consimțămînt, la agricultura socialistă.

Întreaga muncă politică și organizatorică depusă de partid și realizările de mare însemnătate obținute în infăptuirea acestei sarcini confirmă pe deplin justetea liniei stabilite de partidul nostru.

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole au o suprafață de peste 1.320.000 ha., iar asociațiile simple o suprafață de 43.000 ha.

Masele largi de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înființînd pînă acum un număr de 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și cca. 3.000 asociații pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 familii. Aproape 14% din numărul total al gospodăriilor țărănilor muncitori fac parte din aceste forme socialiste și semisocialiste de cooperare în producția agricolă.

În agricultură există în prezent 221 stațiuni de mașini și tractoare ale statului cu peste 30.000 tractoare (exprimate în tractoare convenționale de 15 C.P.), peste 1.500 autocombine, peste 15.000 batoze și alte mașini și utilaj agricol.

Socialismul a cucerit la sate poziții puternice, care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Sprînjindu-se pe creșterea bazei tehnico-materiale a agriculturii și pe creșterea sectorului socialist, oamenii muncii din agricultură au obținut însemnate succese în lupta pentru lichidarea stării de înapoierie și degradare a agriculturii moștenite de la regimul burghez-moșieresc. În ansamblul ei, producția agricolă a depășit nivelul producției agricole din 1938, considerat a fi anul cu cea mai mare producție obținută de România burghez-moșierească.

Producția globală de cereale realizată în anul 1955 este de aproape 12 milioane tone, față de aproape 9 milioane tone în anul 1938. Dacă luăm producția totală pe cinci ani, constatăm că producția totală de cereale realizată în anii 1951—1955 depășește cu 1.000.000 tone producția anilor 1935—1939. S-a depășit cu peste 3 milioane tone producția prevăzută în planul cincinal pentru anul 1955 la cereale panificabile și porumb la un loc. Acesta este un succes al oamenilor muncii din agricultură, un succes al partidului nostru.

Comitetul Central al partidului a combătut și a lichidat atitudinea dăunătoare a unor organe de stat și a unor specialiști din agricultură, care în anii 1948—1953 au restrîns mult suprafețele cultivate cu porumb. După cum se știe, aceasta a influențat negativ și asupra creșterii animalelor și a dus la greutatea în aprovizionarea populației.

Realizări însemnate s-au obținut în dezvoltarea plantelor industriale.

Rezultatele obținute în sectorul agricol vegetal au dat posibilitate să se refacă șeptelul, care suferise pierderi foarte serioase în anii de război și în anii de secetă 1945—1946. Comparativ cu situația numerică a șeptelului din anul 1938, în anul 1955 numărul bovinelor a crescut de la 3,7 milioane capete la 4,8 milioane capete, numărul porcinelor a crescut de la 2,5 milioane la 5,6 milioane capete.

Predominarea la sate a micii producții de mărfuri, ritmul încet al dezvoltării sectorului socialist în agricultură față de creșterea industriei socialiste, au devenit o frînă nu numai în dezvoltarea forțelor de producție în agricultură, ci și în calea dezvoltării mai departe a industriei socialiste și a economiei naționale în general. Transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducției socialiste lărgite pe ansamblul economiei naționale și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei.

Superioritatea formelor socialiste de producție agricolă își găsește expresia nu numai în recoltele mai mari, ci și în veniturile pe care le împart membrilor lor și care întrec cu mult pe acelea ale țărănilor muncitori cu gospodării individuale.

În toate regiunile sînt condiții favorabile unui

(Continuare în pag. 3-a)

Raportul de activitate al C. C. al. P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(Urmare din pag. 2-a)

ritm mai accelerat al transformării socialiste a agriculturii.

Punând un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovărășirilor agricole și a gospodăriilor colective existente și organizarea altora noi, trebuie, în același timp să punem capăt atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă, forme intermediare, care conving masele largi de țărani muncitori de avantajele muncii în comun și le înlesnesc pașii pe drumul agriculturii socialiste.

În multe comune, țărani muncitori au desființat haturile între mai multe terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite.

Partidul nostru a dus și duce față de țărănimea muncitoare cu gospodărie individuală o politică de sprijinire necontenită pentru sporirea producției agricole, pe baza cointeresării ei materiale și a ridicării nivelului ei de trai material și cultural.

Datorită acestui sprijin crește încrederea oamenilor muncii de la sate în politica partidului, se întărește alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii mai au rezerve și posibilități de sporire a producției agricole. Dar oricât de harnic ar fi țăranul individual și oricât de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decât posibilități limitate de sporire a producției agricole. Gospodăria agricolă mică și răzlețită nu permite exploatarea rațională a pământului și folosirea deplină a utilajului mecanizat, nu poate asigura țăranului muncitor și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată.

Numai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovărășiri sau în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul marilor recolte, drumul spre bunăstare și belșug (aplauze puternice, îndelungate).

Tovarăși,

În sinul țărănimii au avut loc în cursul ultimilor ani schimbări însemnate în structura de clasă, de care trebuie neapărat să ținem seama în aplicarea politicii partidului nostru.

După datele registrului agricol al sfaturilor populare comunale, tabloul structurii sociale actuale a satului se prezintă în felul următor:

Membri ai gospodăriilor agricole colective	5,5%
Membri ai întovărășirilor agricole	5,8%
Proletari agricoli	sub 1%
Țărani muncitori cu gospodărie mică	45,2%
Țărani muncitori cu gospodărie mijlocie	40,5%
Chiaburi	2,0%

În timp ce greutatea specifică a numărului gospodăriilor mici a scăzut de la 57%, cât era în 1948, la 45,2%, greutatea specifică a numărului mijlocașilor a crescut de la 34% la 40,5%. După datele echipei monografice, scăderea greutății specifice a numărului gospodăriilor mici și creșterea greutății specifice a numărului de mijlocași este mult mai puternică. Aceasta arată că țăranul mijlocaș devine, din ce în ce mai mult, figura centrală a satului, că importanța sa ca producător de produse agricole-marfă crește.

Politica partidului nostru față de țărănime în perioada de trecere de la capitalism la socialism a fost definită de Comitetul Central în plenara din 3-5 martie 1949, pe baza cunoscutei teze leniniste: „Sprijină-te pe țărănimea săracă, organizează alianța trainică cu țăranul mijlocaș, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii”.

În aplicarea politicii de clasă la sate, unii tovarăși au tendința să uite că sprijinul nostru la sate este țărănimea cu gospodărie mică și nu fac totul ca s-o atragă în activitatea politică, în conducerea treburilor obștești, în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Trebuie avut în vedere că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce din masa țărănimii sărace se ridică un număr din ce în ce mai mare în rândurile mijlocașilor, unii dintre mijlocași — sub acțiunea legilor obiective de dezvoltare a micii producții de mărfuri — intră în rândurile chiaburilor ca elemente capitaliste noi. În același timp, unele elemente capitaliste de la sate decad din situația de chiaburi, căci politica de îngrădire are ca rezultat inevitabil înlăturarea unor elemente capitaliste.

Pe lângă angajarea de către chiaburi a muncitorilor agricoli ca salariați, o formă de exploatare destul de răspândită la sate este darea în arendă de terenuri de către chiaburi.

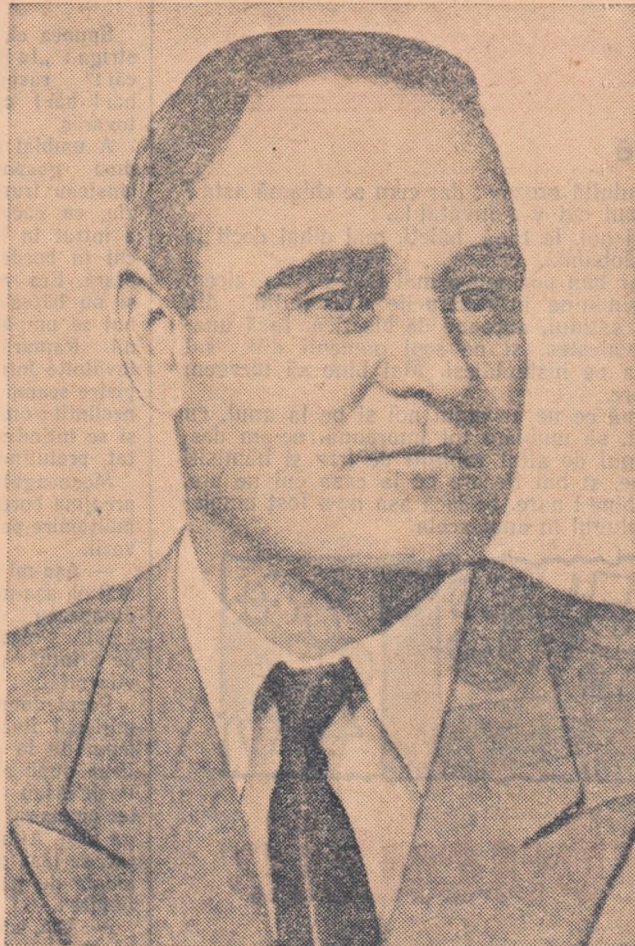
Lipsa unei reglementări a angajării forței de muncă și a arendării pământului de către chiaburi înlesnește acestora să exploateze pe țăranii muncitori și să se sustragă de la măsurile de îngrădire, de la predarea cotelor obligatorii către stat. Această situație va trebui îndreptată prin reglementarea, în interesul muncitorilor agricoli, al țăranilor muncitori și al statului democrat popular, a angajării forței de muncă și dării în arendă a pământului de către elementele capitaliste de la sate.

În urma criticii aduse de plenara din august 1953 a C.C. al partidului unor greseli săvârșite în aplicarea politicii de stimulare materială a țărani-

mii muncitoare, au fost luate o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea sistemului de colectare și a sistemului de achiziționare și contractări la produsele agricole. Aceste măsuri au dat rezultate pozitive pe linia sporirii producției agricole globale și a producției agricole-marfă

Tovarăși,

Obiectivul principal în agricultură în cel de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-marfă și, în primul rând, creșterea producției-marfă provenite din sectorul socialist al agriculturii. La sfârșitul celui de-al doilea plan cincinal, cantitatea de produse agricole-mar-

fă provenită din sectorul socialist al agriculturii va trebui să fie de 60—70% din întreaga producție-marfă agricolă.

Condiția hotărâtoare pentru avântul tuturor ramurilor producției agricole — în special al creșterii animalelor — o constituie dezvoltarea considerabilă a producției de cereale-marfă. Până la sfârșitul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să ajungem la o producție anuală de cel puțin 15 milioane tone cereale, din care grâu și secară cel puțin 5,5 milioane tone. Sporirea producției totale de cereale trebuie și poate fi obținută prin sporirea producției la hectar și prin sporirea suprafețelor cultivate cu porumb, astfel încât să se ajungă în 1960 la o suprafață de oca. 4 milioane hectare cultivate cu porumb și la o producție anuală de oca. 8—9 milioane tone porumb.

În cursul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să obținem sporiri însemnate de producție la cartofi, sfeclă de zahăr, legume, bumbac, floarea-soarelui, cinepă și în pentru fuior, pentru aprovizionarea cu materii prime a filaturilor de în și cinepă care vor intra în funcțiune în al doilea cincinal etc.

O mare atenție trebuie să acordăm în cursul anilor următori viticulturii și pomiculturii, una din marile bogății ale țării.

În ramura creșterii animalelor, deosebit de importantă este dezvoltarea creșterii bovinelor, astfel încât la sfârșitul anului 1960 să se ajungă la 5 milioane capete. Trebuie stimulată în special dezvoltarea creșterii vacilor.

Gospodăriile colective trebuie ajutate să dezvolte creșterea vacilor cu lapte, iar în afară de aceasta, fiecare țăran colectivizat să aibă vacă cu lapte proprie în gospodăria lui personală.

Numărul porcilor trebuie să crească în al doilea cincinal până la 6 milioane capete. O mare însemnătate pentru economia națională o are creșterea oilor. În cursul celui de-al doilea cincinal numărul oilor trebuie să sporească la 15 milioane capete, din care 8 milioane cu lână fină și semifină.

Pentru a asigura dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea productivității lor, o mare atenție trebuie acordată dezvoltării bazei de nutreț.

Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole. Sarcina care stă în fața noastră este de a asigura progresul tehnic în agricultură, prin mecanizarea și chimizarea agriculturii, pentru a spori producția la hectar și productivitatea muncii și a re-

duce continuu cheltuielile de producție în agricultură.

Până la sfârșitul celui de-al doilea plan cincinal, capacitatea parcului de tractoare al S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat se va mări până la oca. 37.000 tractoare convenționale de 15 h.p. din care pentru prăsit 17.000; trebuie să se asigure sporirea randamentului anual pe tractor convențional astfel ca volumul lucrărilor să ajungă în anul 1960 la peste 12 milioane hectare arătură normală.

Paralel cu mecanizarea trebuie să dăm o mare atenție electrificării unor lucrări agricole care cer un volum mare de muncă omenească.

O sursă importantă de sporire a producției agricole, îndeosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar.

În domeniul silviculturii, sarcina noastră în cel de-al doilea plan cincinal este continuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor forestiere dezgozite, refacerea pădurilor degradate, împădurirea a cel puțin 600.000 hectare teren forestier și executarea pe scară largă a operațiilor de îngrijire a arboretelor și de refacere a arboretelor slab productive din luncile râurilor.

Pentru asigurarea întăririi și dezvoltării sectorului socialist în agricultură și creșterea producției agricole este necesar să se îmbunătățească actualul sistem de planificare a producției agricole, care să țină seama de natura social-economică a gospodăriei țărănești individuale mic-producătoare de mărfuri și de caracterul cooperatist al întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole colective.

Sarcinile celui de-al doilea cincinal în domeniul creșterii venitului național și a nivelului de trai material și cultural

În 1960 venitul național va fi cu circa 50% mai mare decât în 1955 și va fi produs în proporție de circa 85% în sectorul socialist al economiei, ca urmare a creșterii rapide a industriei și transformării socialiste a agriculturii.

Salariul mediu și veniturile bănești ale muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor vor continua să crească, iar prețurile la bunurile de larg consum se vor reduce treptat, ca urmare a creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. Salariul real al muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor urmează să crească până în 1960 cu circa 30% față de 1955. Veniturile reale ale țărănimii muncitoare vor crește, atât ca urmare a sporirii producției și productivității muncii în agricultură, cât și prin economiile ce le va realiza de pe urma reducerii prețurilor cu amănuntul.

Partidul și guvernul vor acorda o grijă deosebită pentru continua dezvoltare și înflorire a culturii, pentru dezvoltarea învățământului, ocrotirii sănătății și odihnei oamenilor muncii de la orașe și sate. Cheltuielile social-culturale ale statului vor asigura satisfacerea din ce în ce mai deplină a cerințelor culturale, de învățământ, sanitare și a altor cerințe ale poporului nostru.

În domeniul culturii, pe lângă realizarea unor obiective centrale printre care Teatrul Național din București, o atenție deosebită se va da dezvoltării culturii în cadrul regiunilor și raioanelor, mărindu-se în acest scop sumele alocate sfaturilor populare pentru construirea și terminarea de cămine culturale, teatre, cinematografe și muzee.

În domeniul învățământului se vor construi școli noi și clase, pentru ca până la sfârșitul cincinalului, să cuprindem oca mai mare parte a școlărilor la cursurile de 7 ani, astfel ca la începutul celui de-al treilea cincinal toți copiii patriei noastre să urmeze școala de 7 ani. (vii aplauze). Pentru ridicarea nivelului cultural și științific al tineretului nostru și îmbunătățirea formării de cadre noi necesare dezvoltării economiei și culturii, se va perfecționa conținutul învățământului mediu și superior.

În domeniul ocrotirii sănătății oamenilor muncii și a copiilor se va lărgi rețeaua sanitară, care va primi 6000 de medici și 12.000 de cadre tehnice noi. Față de 1955, cheltuielile pentru sănătate, odihnă și pensii vor fi cu 40-50% mai mari în 1960.

În domeniul educației fizice și al sportului se vor crea noi baze sportive, în special în regiuni și raioane.

Se vor îmbunătăți serviciile comunale și de servare a populației. Având în vedere rămânerea în urmă din primul cincinal, în perioada 1956—1960 se vor construi cel puțin 2,5 milioane m.p. suprafață locuibilă pentru oamenii muncii.

În cel de-al 2-lea plan cincinal trebuie să înfăptuim o creștere calitativă a întregii activități economice, ridicând productivitatea muncii, obținând o reducere simțitoare a cheltuielilor de producție și circulație. Trebuie să mărim rentabilitatea întreprinderilor de stat, industriale, de transport și agricole, precum și a unităților cooperatiste, pentru a folosi din plin resursele economiei noastre și a realiza o viață tot mai îmbelșugată a poporului nostru muncitor.

(FRAGMENTE)

ANUL NOU

In literatura noastră clasică

— Fragmente —

de Ion Creangă

Si intrăm noi la Vasile Anitei și ne așezăm la fereastră după obicei. Dar parcă naiba vrăjește: cea nu sună coasa, că-i e frig; celuia, că-i îngheață mâinile pe cîrceie; vărui-meu, Ion Mogorocea, cu vâtrarul subsoară se pune de pricină ca nu ură, și numa-ți crăpa inima-n tine de necaz! — Ură tu, Chiricee, zic eu lui Goian; și noi, măi Zaharie, să prulnim din gură ca buhaiul; iară istialali să strige: hăi, hăi!

S-o dată, și începem. Si ce să vezi? Unde nu se ie hapsina de nevasta lui Vasile Anitei, cu cociorva aprinsă după noi; căci tocmai atunci trăgea focul, să deie colacii în cuptor.

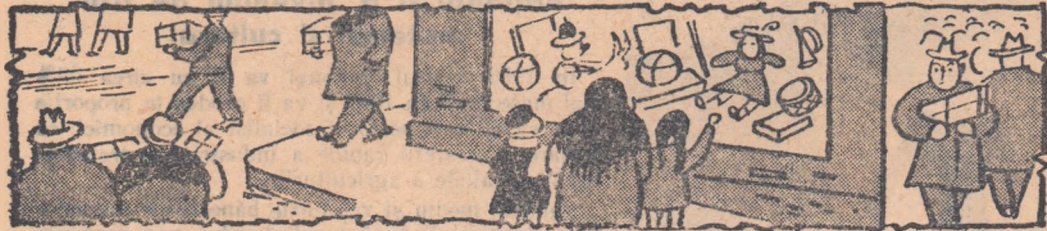
— Vai, aprinde-v-ar focul, să vă aprindă, zise

ea, burzuluită grozav; dar cum se cheamă asta? In obrazul cui v-a învățat!...

Atunci noi, la fugă, băieți, mai dihai decît la popa Oslobanu...

— Dar bun pocinog a mai fost s-aista, zicem noi, oprindu-ne în răscrucele drumului din mijlocul satului, aproape de biserică. Încă două de-aiestea, și ne scot oamenii din sat afară, ca pe niște lăiesi. Mai bine să mergem la culcare.

Și după ce ne arvonim noi și de la anul, cu jurămint, să umblăm tot împreună, ne-am despărțit unul de altul răbîgiti de frîș și hămisiți de foame, și hai fiecare pe la casa cui ne are, că mai bine-i pare. Și iaca așa ne-a fost umblarea cu plugul în anul acela.

Fără nici o bucurie

de Al. Vlahuță

Oce milă mi-e de copiii săraci, care n-au jucării de Crăciun și cărora „anul nou” nu le-aduce nici o bucurie. Și totuși nu-i aceasta cea mai tristă pagină din viața lor! Cum aș vrea să știu ce gîndesc ei acum!... Probabil, ce gîndeam și eu la vîrstă lor. Imi văd așa de bine copilăria mea în privirea lor extaziată, în dorințele și privațiile lor. Și merg după ei, lîngă ei; viața mea se amestecă-n clipa asta cu a lor, bătrîna mi-e și mie bunică. E o zi de moină, parcă-i primăvară. Strada-i tixilă de lume. Trăsurile, pe două șiruri, se mișcă încet, ca după moarte. Prin prăvălii e o îmbulzeală ș-o zarvă amețitoare. Se miră bătrîna de alita sodom... Ne-am oprit în fața unei vitrine mari.

— I, ce frumos e, bunicuță... Eu aș vrea să am arapu ăla călare pe tap... Da tu, Lizico, tu ce-ai vrea?

— Eu?... Stai să-ți spu... Și Lizica se uită amețită; parcă i-ar fi frică să ia așa iute o hotărîre. Sint atîtea lucruri frumoase și toate-i

plac, toate fac să-i bată inimioara de surpriză, de dorințe care nu se pot realiza.

— Eu vreau păpușa aia mare cu pălărie roșie.

— Și Lizica o arată cu degetul. Un popor de păpuși cu brațele întinse, cu obrații umflați și rumeni, par a privi mirate la noi, cu ochii lor de mărgele. În mijlocul lor, e una mai mare; și stă în picioare și are ciorapi, și pantofi de lac și e gălîtă în rochie de mătase... Pe asta o vrea Lizica.

— Auzi, bunicuță, Ionel zice că păpușa asta mare vorbește... Nu-i așa că păpușile nu vorbesc?

— Haideți, copiii, nu vă mai uitați, că astea nu-s pentru noi...

— Da pentru cine-s, bunicuță?

— Ia... pentru cei bogați!

— Da, noi nu sîntem... bogați!

— Și se duc. Lizica mai întoarce capul, ca să-și ia adio de la păpușa ei. Iar eu mă uit pe urma lor gînditor.

SORGOVA

de Barbu Delavrancea

Si văzînd că mă-sa și-a luat fața în mîini, o socoti mîhnită de vorbele lui, se repezi la gîtul ei, o mîngie ușor pe tîmple, și-i strigă c-un glas între rîs și plîns:

— Vrei să te sorcovesc? Așa cum m-ai învățat tu, mamă?... „Tare ca fierul, iute ca otelul...” Nu vrei?... „Să înflorești, să mărgărești!...” Nu zic bine?... „Ca un măr, ca un păr!...”

Bălașa, după ce zgîrci de trei-patru ori din mîini și din picioare, își veni în simțire ca dintr-un somn adînc.

Nică era la gîtul ei și începuse a-si îngîna vorbele cu plînsul.

— Nu zic bine, mamă? De ce nu mă ascuți! „Ca un fir de trandafir, tare ca piatra, iute ca săgeata...” Mai sărută-mă o dată c-am să-ți aduc piine caldă de la Iane brutarul.

Il sărută. Parcă buzele i se încălziră într-un zburcîm de viață fără nădeide. Nică, după ce o bătu pe frunte cu mînunchiul de merisor și de busuioc, plecă îndesîndu-si căciula pe urechi.

Cînd copilul iese afară din tindă, îl săgetă crivățul care te orbea și-ți îneca răsufierea. Cercă să facă un pas din prag, și nu văzu înaintea ochilor. O pală groasă de zăpadă îl izbi peste ochi. În acea frămîntare cumpănită, un singur gînd îi licări în mîntea lui de copil: „Vreau să aduc piine caldă mamei, piine caldă de la Iane brutarul!”

(...Și totuși — după cum spune scriitorul Barbu Delavrancea — Nică n-a mai apucat să-i aducă piine caldă, pentru că în lipsa lui, maică-sa s-a stîns de frig și de mizerie în bordeiul acela sărac din marginea satului...)

Povestea cu iepurii

de MIHAIL SADOVEANU

FRAGMENT

Acu să vezi ce s-a întîmplat cu moș Vasile Spinu, într-un rînd la anul nou.

De cu sară umblase moșneagul pe la cumătri și pe la fini, cu uratul. Tot scutura lîngă ferestrele luminate o talangă, rar, și spunea o foarte frumoasă istorie a plugușorului, o istorie lungă-lungă care începea așa:

Logofete, logofete
Pune spata la perete
Și urechea la fereastră
Ca s-ascuți povestea noastră!

Spunea el, spunea, — și cînd striga: „Ia mai îndemnați, flăcăi!” răspundea el singur: hăi! hăi! căci n-avea nici un tovarăș.

A umblat el așa, — și-l che-mau gospodarii în case și-l cinsteau frumos. Și într-un tirziu, cu căciula dată pe ceafă, a intrat în livadă. A ațîțat focul în bordei și a ieșit îndată afară. Era vreme lină; era ger și nu bătea vîntul; iar văzduhul se umpluse de pulberea lunii. Ramurile copacilor stăteau învaluite într-o promoroacă de pietre scumpe, care scînteiau lin, neclintit; omătul părea albastru, și se întindea proaspăt și nepătat, pretutindeni.

Moșneagul se clătina încet, în preajma bordeiului, și se uita cu mulțămire pe toată întinderea livezii.

— Așa-mi place și mie, mormăi el, așa-mi place... A mai dat dumnezeu sfîntul oleacă de omăt, ș-oleacă de lună în sara de Sfîntul Vasile, da' nu tot viforniță...

Porni domol pe cărare, prin mijlocul livezii, spre banca de lemn de la margine. Umbla și trîia după el ciomagul lustruit. Pașii lăseau urme mari, albastre, iar ciomagul făcea o diră pe lîngă pași. Ajunse la banca de stejar, se lăsă cu cojocul în pătura moale de nea, și grăi cu mulțămire:

— Aha, aici îmi place și mie să stau...

Livada mare tăcea ca o grădină albă, fermecată. Și moșneagul, ridicînd ochii, cu mirare văzu dintr-o dată cum ies dintr-o tufă două urechi lungi, — și după dinsele un cap cu ochi lucitori, — ș-un iepure făcu două cocepe pe omătul moale, cu ciutul alb de coadă birligat, — apoi se opri, cu cele două picioare de dinainte ridicate și începu să se uite la moș Vasile, mișcîndu-și cu mirare urechile, cum ar fi mișcat două degete.

Moș Vasile nu se clinti din locul lui; dar încercă să caște ochii turburi, să vadă mai bine. Alt urechiat începu să tîpăscă, — parcă prin împărăția lui se juca; și moș Vasile cirni cu nemulțămire din nas.

— Bine, bre, ce căutați voi aici? zise el. Nu știți că livada i oprită? Ce fel de vorbă-i asta? Umblați așa, hai, ca prin satul lui Cremene... Imi pare rău!

Totuși, clătîndu-se încet pe banca lui, moșneagul nu putea parcă să se supere prea tare pe musafiri. Încă un urechiat prinse a face urme pe omăt, se apropie; ș-acuma ședeau trei înșirați, așezați pe codițe, cu labele de dinainte atîrnînd, și se uitau la bătrîn mișcîndu-și nasurile crăpate și urechile.

— Ce-i, măi băieți? întrebă moș Vasile Spinu cu prietenie.

— Am venit, bătrînule dragă, să ne jucăm oleacă prin livadă... Așa vreme, la anul nou, de mult n-a fost...

— Adevărat, bre, mormăi bătrînul, mîndră vreme! Aici ai grăit bine, bre... Da-i vorba, cum de grații voi, dacă sînteți iepurii... Iaca, asta n-o pot eu pricepe... Cum stați voi, niște animăli, cu un om ca mine la sfat?... Iaca, is om bătrîn, dar așa ceva nu mi s-a întîmplat.

— Te miri tare moșule?

— Cumplit!

— Apoi de ce să te miri, moșule? Nu știți dumneata, că așa este o zi pe an, de vorbesc dobitoacele între ele, — și dacă se întîmplă, vorbesc și c-un om cumsecade... De aceea am venit noi la dumneata, bătrînule, c-o rugămînte...

— Care rugămînte?

— Apoi moșule, noi sîntem niște băieți săraci, vai de capul nostru... Ne alungă oamenii, și cîinii, și vulpile, și lupii, din toate părțile... Oleacă de cojocel avem și noi, și pe-acela ni-l iau... Parcă nu mai pot încăpea pe lume de răul nostru... Ne-am gîndit și noi, moșule, să ne dai voie să iernăm în grădina asta...

— Ei? Numai atît?

— Și ne-am mai gîndit moșule, să ne dai voie să mîncăm cite-oleacă de mugur, — că acuma s-a pus omăt și tare-i greu s-agonisim de ale gurii... Moșneagul prinse a ride și-i amenință cu degetul:

— Bre, aveți voi noroc că-s în toane bune... altfel aș avea ac de cojocul vostru... Aveți voi noroc de-o noapte ca asta, sfîntă... Bine, țaca, vă dau voie... Da' de hultoane să nu v-at-ngeți... Acelea-s puse de boier... Încolo, aveți voi mladă destulă... Ați înțeles?

— Am înțeles, moșule...

— Ei, dac-ați înțeles, hai! pașol!...

Cum a rostit vorba asta, iepurii au început a se da peste cap bucuroși, pe urmă s-au prins de labe ș-au pornit o joacă prin tufe, lucru rar; și moș Vasile își căscă ploapele și cerca să-i vadă mai bine, pînă ce s-au mistuit în tufe și nu i-a mai văzut.

Cu greu s-a sprijinit în ciomag și s-a sculat în picioare, cumpănindu-se ușor. A dat din cap ș-a făcut: hm! — și s-a îndreptat spre bordei.

— Asta i încă una... mormăi el încet. — Se lovi cu berbecule din cap și cu ciubotele de ușa bordeiului. O deschise cam mînios și coborî două trepte. Pale de lumină se zbăteau în întuneric. În vatră ardeau gătejele și se risipeau în jăratec. Scoase moșul din tureată luleaua și bășica de porc, — se așeză pe scăunaș, lîngă horn, și începu să-și pregătească „mașina de afumat”. După ce isprăvi de îndesat tutunul așeză un cărbune, — și punindu-se cu coatele pe vatră, cu nasul aproape de jăratec, începu a picîi. Tot vorbea, pe gînduri:

— Hm! asta-i încă una...

Rariță!... — Rariță!... Așteptă o vreme.

— Hm! Rariță-Rariță! Adică de ce n-ai răspunde tu cînd te strig?... Adică de ce-ai fi tu soi rău? N-aiuzi, bre? Cum fi asta?... Am stat de vorbă cu iepurii în grădină, — și asta de cînd sînt eu mi s-a întîmplat... Tu ai mai auzit de așa ceva?...

Nimeni nu răspundea.

— Cum? te ai supărat tu adică!... Am bănt și eu oleacă și fie nu țiam adus nici o mulțămire... Măi babă! nu fii tu așa de hapsînă, că la urma urmei, am să mă mîni și-ai să dai de dracu!... Ce-ai spus? N-ai sous nimica? Știi tu moartea mea!... Mie, bre, nu-mi suflă nimeni în bors... Eu, bre, nici de boier nu mă tem, la urma urmei... Cînd i oi spune eu: Cucoane, te-am ținut în brață ne cînd erai un ține! — ce-are să măi zică? ha? Nimica n-are să zică... Da' cu tine am de furcă, că tu ești ființă ră... Eu cu tine vorbesc și tu taci... Așa m-ai amărit tu o viață de om...

Moș Vasile picîia necăjit din lulea, cu nasu-n jăratec.

— Ai tu, vra să zică, noroc că-s în toane bune... Ai noroc ca și iepurii; da' altfel eu is om amaric... Și iar te măsur cu ciomagul dacă nu vrei să înțelegi de cuvînt... Iar cu iepurii nu pot să știu cum a fost... Stăteau, bre, și vorbeau cu mine, ca niște conchii... Mare lucru... Moșneagul era cam supărat.

Se sculă cu greutate de pe scăunașul lui și bocni cu ciubotele spre lăiță. Se aplecă și pipăi boarfele. Atuncea de-abia și-a adus amînte că el a trăit cu baba treizeci ori patruzeci de ani și pe urmă baba s-a călătorit pe ceea lume. A prins a mormăi cu jale, aducîndu-și amînte, cu glas tare, de vremea de altădată.

(Din „Opere” vol. IV)

Patria noastră

de ERİK MAJTENYI

Din sat pînă la gară și mai departe încă, mai departe,
pînă la codrul des, pînă la șesul verde,
pînă la merii înfloriți,
sus, pînă la izvor, pe drumul camioanelor, prin munte,
pînă la riul gilgiind în spume,
pînă la bulevardele curate și prăvăliile de cartier,
pînă la puțul vechi de la răscruce,
toate acestea sînt patria mea!
Furnalul nou din Reșița, mormîntul lui Gabor Aron,
albele vapoare pornind de la Constanța-n depărtări,
cupola Ateneului,
îmîntul mîndru al lui Kriza Janoș și cimitirul de pe Hajangord
Grădina de la Cluj,
oțelul clocotind la Hunedoara și stelele-nserării de la Olt,
muzeul mare de la Sfîntu-Gheorghe și eleșteu-albastru de
la Dej,

toate acestea sînt patria mea!
Și monumentele eroilor sovietici de la Oradea și din
București
familia minerului de la Petrila și cărțile lui Sütő Andras,
steaua arzînd la sediul de Partid și planurile mari
trimestriale,

și cîntul tractoristelor
și jocul de copii în curte la cămin,
piesa de teatru ce se scrie-acuma, viața elevilor de la Aiud
și grija muncitoarei-gospodină
care se-ntoarce de la tirguielei,

și sondele bogate de petrol,
caletul de-aritmetică-al lui fiu-meu,
și paza gardianului de noapte,
toate acestea sînt patria mea!

Și cămelele vestite de la Ciombrud,
palatul cultural, cel nou, din Deva,
colecția — tezaur Teleki,
sînt țara mea, și-a ta, și-a tuturor!

Noi nu vorbim același grai cu toții și nu avem
nici toți același port

și totuși ea ni-i mamă tuturor,
mănoasă, tremurînd de soarta noastră,
ea ne dă pînă, ea ne-aduce apă,

ea ne-nzestreză, buna, cu unelte
și cu entuziasm și tinerețe,
ca să-i zidim, cu forță fără moarte,
istoria de astăzi, fericită:

și, dacă va suna un ceas de foc,
să ridicăm în apărarea ei
drapelele și armele așa încît să fim asemeni cu eroii
care-au căzut flămînzî de libertate
și care au iubit acest pămînt cu mult mai mult ca propria
lor viață,

și-așa ca, măsurîndu-ne cu ei,
ca ei să stăm de strajă-n postul nostru,
iar cei ce vor veni, în ceasul greu, la cumpăna de foc a
vieții lor,

să poată să ia pildă de la noi!

În romînește de H. GRAMESCU

(Fotomontaj
de N. FRIEDMAN)

CU FAȚA SPRE ZILELE CARE VIN

Poate că în clipele acestea
cînd timpul se apropie
de cumpăna anului, în
sala de serbări a colectivei din
Lupșanu, raionul Lehliu, se ani-
nă de păreți ultimele crenguțe
de brad și ghirlande de flori
fără moarte. Tot în acest timp
se rumenesc în cuptoare costi-
țele de porc, se aduc la-nde-
mîna budelcile de vin și se toc-
mesc ceterași. Și pe urmă anul
cel nou poate să sosească li va
găsi pe colectivisti cu pocalele
ridicate cîstind pentru bucu-
riile de azi și de mîine. Parcă
o văd pe „tovarășa Culina”, —
așa îi spun aproape toți femeii
asteia aprigă, țînd în stînga
ei voinică pe cel mai mărunt
om din familie, Silvica, (de un
an) și ridicînd paharul cu
dreapta. Parcă-l văd pe Lazăr
Călin și pe Ștefania, isteata
casei, și pe toți ceilalți așa cum
i-am cunoscut și cum mi-au ră-
mas în inimă într-una din zi-
lele de la sfîrșitul acestui an...

La numărul 169 e o casă
nouă. Dacă ai fi picat
aici acum cîțiva ani, ai
fi văzut gazda aburcată pe a-
coperiș și peticind cu paie și
chirpici golurile iscate de ploaie.
Lazăr Călin, stăpînul casei, și-a
făcut veacul în tinerețe prin
poduri și prin magazinele chiabu-
rilor.

— Apoi în coliba aia te urcai
în pat ca să deschizi ușa —
spune, glumind amar. Casa
omenească de acum, făcută
după ce a intrat în colectivă, e
împărțită așa: într-o odaie stă
Călin și nevasta, într-alta cea
mai largă și mai luminoasă co-
pii, în alta bătrînii. A fost cînd-
va o vreme cînd țăranul dor-
mea cu vitele în casă și se în-
călzea cu suflarea lor. Și acum
Lazăr Călin, colectivist din
Lupșanu, autor a 1094 zile-
muncă, descoperă că într-o zi
nici casa asta mare, învelită cu
șindrila, cu vreo șase becuri e-
lectrice arzînd în ea, cu camere
largi, n-o să-i mai ajungă, așa
cum nu-i mai ajunge locul în
hambar.

— Ia așează-te mata coala și
adună — spunea — și întrebă-
mă pe unde scot cămașa cu „de-
pozitatul”. Și adun aproape
5200 kg. de grîu, 3300 de po-
rumb, 1094 de orz și altele și la
urmă iese că în pătulul lui ori-
cum nu poate încăpea mai bine
de un vagon de produse.

Să socotim apoi că i-au mai
rămăse 60 de duble și de anul
trecut. Grijiile sînt de multe fe-
luri. În viața lui trecută se în-
treba Lazăr Călin în fiecare
seară ce o să pună în gură
mîine. Și-n timp ce ne ospă-
tăm cu carne friptă și vin, gos-
podarul stă pe gînduri.

— Unde bag grîul frate? —
Asta tot o grijă se chiamă că
este.

Fericirea fiecărui colecti-
vist este o frîntură
din feteirea gospodăriei.
Dacă Lazăr Călin are în casă
belșugul de azi, asta se dato-
rește — după cîte am văzut
— faptului că a înțeles un ast-
fel de lucru. Anul acesta gos-
podăria i-a trecut în plan un a-
nume număr de porci, (el e
meșter crescător) și Călin a dat
dublu. Crescătorii se află la
200 de metri de casa lui; ades
îi vezi pe cei ai casei ducîndu-
se pe rînd (chiar și acum cînd
au oaspeți) să cerceteze cum
stau lucrurile la crescătorie.
Nora lui Călin, Tudora, are cel
mai mare număr de zile-muncă
dintre toate fetele.

A venit de la școală, Ște-
fania. O întreb într-o
doară cîți de 2 a luat și
mi-o întoarce pe dată că ea de
2 nu știe. Apoi tatăl și oaspeții
îi verifică cunoștințele.

— Ia spune mata, ce carte
ai citit ultima dată. Și cu o
memorie fără greș și poate cu
pasiune pentru ceea ce înseam-
nă litera cărții, odrasla de co-
lectivist povestește despre Ca-
ragiale și despre schița „Vizi-
ta”. Aici — zice fata — e vor-
ba de copiii boierilor, răi și

prost crescuți. — Aflu că Ștefa-
nia va deveni neapărat profe-
soară. Că cealaltă, Lica, se duce
în curînd la o școală mai înal-
tă la București.

Pentru bălatul cel mare au
cumpărat material de casă, țig-
le, tablă și cărămizi și la pri-
măvară înalță casa. Fetei celei
mari îi cumpără maică-sa (tre-
bă femeiască, de!) trusou, șter-
gare de călțunari, — ștergare
de dar de cîte 3 coți — că-
măși. În ultimul timp a început
să iscodească la cooperativa din
Lehliu după mobilă, iar Lazăr
vine des în București și tot în-
cearcă aparate de radio. În fun-
dul curții, pe un teren dat de
gospodărie, a pus 1000 butuci de
vie. La anul va culege prima
recoltă. Stăm de vorbă și răs-
colim cu gîndul viitorul.

Silvica, cea mai mică făptură
din casă, ne privește cu ochii ei
mari de copil, și-ntr-un tîrziu
clipește obosită. Bunică-sa „to-
varășă Culina” o leagănă pe
genunchi și-n același timp dez-
bate, aprînsă foc, o problemă a
gospodăriei. Fetița adoarme și
visează (se cunoaște după zba-
tarea pleoapelor). Visează în
același timp, povestind, și cei
mai bătrîni, la zilele care vin și
de a căror împlinire sînt atît de
siguri de parcă le-ar sta pe
masă înainte.

V. TOSO

PARTIDUL

semui cu piscul dur de stîncă
e-a naturii toane nu se teme;
mai presus te-nalți de-a drept
prin vreme,
înd cu-nțelepciunea ta adîncă.

oarele ce aurul și-aruncă
lezmorfească firea mai devreme;
urma ta ia străluciri de steme,
ce-și urzește veșnicia încă.

odrul este-asemenea cu tine:
l-ți crești statornic, rădăcine,
l-ți urmași de visuri omenești.

ore Comună — primăvara lumii
ii dezlănțuirile furtunii,
ani urcînd mereu întinerești!

HORIA ZILIERU

Închinare

închinăm cîte-un pahar brumat,
înstea anului bătrîn și bun,
sub povara zilelor-plecat,
săvîrșit slăvitul vieții drum.

cinstea anului ce-așteaptă-n prag
a să ne-o ducă mai departe.
n răboj să-l încrustăm cu drag,
an al unor fapte fără moarte.

închinăm, tovarăși, înc-odată
arul cu nectar aromitor
nzilor rămase-n urma noastră
celor ce ne-așteaptă-n viitor.

AUREL COVACI

Pictură de EREMIA PROFETA

Radioficarea la țară

POPOSIND LA OAMENI VREDNICI ȘI PRICEPUȚI

Răsfoind prin maldărul de scrisori, sosite zilnic la redacție, gândul îți zboară către colturile cele mai îndepărtate ale țării, către cei ce le-au trimis... Mergând pe această cale a gândului, să poposim, cititorule, o clipă în comuna Săbăoani, raionul Roman și să-l cunoaștem pe Roșu Dumitru. El a scos în acest an 56.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, primind pentru aceasta 15.000 lei și 370 kg zahăr. Are omul cu ce să se mândrească! Dar și mai mândru decât el, iată-l pe colectivistul Iamandi Vasile, din satul Fleva, de lângă Rîmnicu Sărat, regiunea Ploesti. Pentru 612 zile-muncă, a primit 2.325 kg. grâu, 6.120 kg. porumb, 775 kg. floarea soarelui, sute de kilograme legume și altele. La fel de mândru și la fel de înstărit este colectivistul Paraschiv Soceanu din Rosiori, raionul Călmățui, regiunea Galați. Bucuros de viață este și Popa Enache din comuna Pădureni, raionul Panciu, regiunea Birlad, care stă seara în mijlocul familiei și ascultă la radio cîntecul „S-a aprins lumină-n sat”...

Să mergem mai departe, iubite cititor și să poposim puțin în comuna Drăguseni, raionul Nepresti, regiunea Iasi. Si aici putem afla noutăți și cunoaște oameni vrednici de laudă. Iată-i pe Olaru Constantin și Gh. Soțteie. Amîndoi se numără printre tărani muncitori care chiar în zilele acestea au alcătuit întovărășirea ce poartă un nume drag și apropiat inimii lor: „Al doilea Congres al P.M.R.”. Acelasi nume scump vor să-l dea și tărani muncitori din comuna Ponor, raionul Aiud, regiunea Cluj întovărășirii lor care urmează să fie inaugurată în zilele acestea.

Călătorind mai departe, cititorule, te-ai întreba de ce acum unde vrei să poposim mai întâi: să-l felicităm pe tărani muncitor Betler Mihai, comuna Tigmandru, raionul Sighisoara, regiunea Stalin care si-a achitat primul cotele către stat, sau să primim tocătoarea de nutreț a lui Gîrjoabă Constantin din Drăgotesti, raionul Strehaiia, regiunea Craiova. El a primit tocătoarea în dar, fiind premiat ca fruntas al recoltelor bogate.

Vom face și una și alta. Si fiindcă ni s'apropie călătoria de sfîrsit, să ne mai oprim puțin în comuna Bosanci, raionul Suceava. Vom fi aici în mijlocul cursanților unui cerc agrotehnic. Tehnicianul agronom Iulian Dumenco vorbește oamenilor adunați în jurul mesei despre felul cum se pot obține recolte tot mai bogate, așa cum a obținut consăteanul lui, Ananie Fodor, 3.300 kg. grâu la hectar. Si acum, fiindcă mi-ai fost tovarăs bun

de drum în această călătorie, în loc de bun rămas îți spun, cititorule, doar atât: fie că ești întovărășit, fie că ești colectivist sau tărani cu gospodărie individuală, as vrea să înveți și să urmezi cu drag pilda tuturor acolora la care ai po-

posit. Ei sînt oameni harnici, oameni gospodari, fruntasi ai muncii pasnice.

PETRE POPA

(Reportaj scris pe marginea scrisorilor trimise de corespondenții noștri voluntari).

În 1956 colectiva noastră va fi milionară

Sorcova, vesela, să trăiești, să-tineriți!... De câte ori îmi urează fînci de anul nou, parcă mă uit în oglindă, dar nu într-una obișnuită. Mă uit în oglinda muncii noastre și pun în balanță cite am făcut în anul care s-a dus și cite, hăt... ne așteaptă în anul care vine. Uite de pildă acum... Mă uit și văd c-am scos 2.600 kg. grâu la hectar și 5.000 kg. porumb. Dar noi ne-am pus în gînd ca la anul să scoatem și mai mult, adică 3.000 kg. la grâu și 6.000 kg. la porumb. Anul ista am început să construim o remiză lungă de 50 m. un grajd model cu o capacitate de peste 50 vite... Toate au să fie terminate în anul care vine. Dar cite încă

nu vom mai face!... O să renovăm sediul colectivei, o să facem un gard nou de jur-împrejurul curții, o să ne cumpărăm un camion... Dacă pînă acum toți colectiviztii au în casă aparate de radio sau difuzoare, pînă la anul vor avea și lumină electrică și fiecare își va construi pătule noi în care să încapă vagoane de cereale, așa cum si-a făcut deunăzi Nichifor Ion... Pentru 520 zile-muncă el a primit 4.000 kg. grâu, peste 5.000 kg. porumb, fără să mai vorbim de orz, floarea soarelui, brînză, lînă, miere, legume și zarzavaturi.

Noi nu mai avem de mult neștiutori de carte și astăzi toți învață, fie la cîrca agrotehnic, fie la cîrca roșu, citind cite o carte sau mer-

Cărți noi în vitrinele librărilor

În ultimele săptămîni, editurile au pus la îndemina cititorilor zeci și zeci de cărți și publicații noi.

În această avalanșă de titluri noi se observă îndeosebi un însemnat număr de lucrări originale, roade ale muncii poetilor și prozatorilor romîni, inspirate din viața și lupta poporului nostru pentru bunăstare și fericire.

Între scrierile recente ale autorilor romîni se remarcă, în primul rînd, apariția cărții I-a a romanului „Moromeții”, opera cunoscutului scriitor Marin Preda, care a zugrăvit atît de bine în nuvela „Desfășurarea” frămîntările dintr-un sat, în momentele cele mai încordate ale organizării unei gospodării colective. Romanul „Moromeții” descrie istoria familiei tăraniului mijlocas Moromete, dintr-un sat din cîmpia Dunării, cu tot zbuicul și frămîntarea ei în luptă cu valorile grele ale vieții în anii dinaintea celui de al doilea război mondial.

În colecția „Luceafărul”, Ieronim Serbu publică nuvela „Nunta în stepă”, în care povestește un aspect din viața aspră a soldatului român pus să păzească un lagăr de concentrare în timpul celui de al doilea război mondial.

Într-un volum festiv, poetul Eugen Frunză își publică cele mai frumoase poezii scrise în anii de după eliberare. Culegerea intitulată „Versuri alese” înmănușiază cunoscutele poezii „Acesta sînt”, „Fiți trei tovarăși”, „Un om și un frate sovietic”, „Revederea”.

„Tie-ți vorbesc Americă”, poemul Mariei Banuș, a apărut într-o ediție nouă, ilustrată de Florica Cordescu. Poemul este o chemare, în numele tuturor mamelor, la luptă pentru conviețuirea pașnică a popoarelor.

Pe linia reconsiderării clasicii literaturii romîne, E.S.P.L.A. a tipărit în colecția „Biblioteca pentru toți” romanul lui N. Xenopol „Brazi și putregai” și volumul II din Operele lui G. Topîrceanu, care cuprinde proza acestui neîntrecut scriitor satiric, printre care „Scrisori fără adresă” și romanul neterminat „Minunile sfințului Sisoe”.

O contribuție însemnată la continua dezvoltare a culturii în țara noastră o aduc și traduceri din autori sovietici și din alte țări, traduceri care ilustrează în opere literare lupta tuturor popoarelor lumii pentru pace și progres.

„Cartea Rusă” a scos zilele acestea volumul III al romanului scriitorului sovietic S. N. Sergheev Tenski „Epopoia Sevastopolului”.

Într-o nouă ediție, editura Tineretului a retipărit minunatul roman pentru copii „Strada mezinului” de Lev Kassil și Max Poleanovschi, roman care înfățișează vitejia unor copii sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

„Biblioteca școlară”, publică admirabila comedie erotică a scriitorului clasic francez Edmond Rostand „Cyrano de Bergerac” despre care marele Gorki spunea că „hicuiește singele ca șampania”. Ca și ea scînteiază de viață și-l îmbată pe cititor de bucuria de a trăi.

Printre numeroasele culegeri și povestiri apărute, mai amintim nuvela „Capcana” a scriitorului progresist american Teodore Dreiser și „Vine barza”, culegere de povestiri a scriitoarei italiene Renata Vigano.

Publicarea tuturor acestor lucrări, dovedește din partea editurilor noastre o preocupare neobosită pentru a pune la îndemina iubitorilor de cărți, valoroase opere literare, de a satisface cele mai felurite cerințe ale cititorilor, de a le da noi prilejuri de desfătare și noi izvoare de învățămînte pe care să le folosească în muncă și în viață.

gînd la școli mai departe. Astfel, avem tractoriștii noștri, agent sanitar, zootehnician... O vorbă bătrînească grăiește că „cine trăiește, crește”. Crește într-adevăr colectiva noastră și se întărește an de an. Anul ăsta valoarea zilei-muncă a ajuns la 30 kg. cereale; la anul va fi desigur și mai mare.

Și vom fi, poate, primii pe raion sau chiar pe regiune. Sub îndrumarea și grija părintească a partidului nostru, în anul 1956 sîntem hotărîți să facem din gospodăria noastră o colectivă milionară.

LUPESCU GHEORGHE
președintele G.A.C. „Ion Creangă”, satul Buznea, raionul Tg. Frumos, regiunea Iasi

Cuvîntul „sport” s-a răspîndit în Udești o dată cu venirea tinerii profesoare Olimpia Pinzaru.

Pînă acum cîțiva ani, tinerii de pe plaiurile Sucevei, nepotii arcașilor din zbuicimata istorie a Moldovei, își ascundeau puterea mușchilor sub bandulele asore, sub cioarecii lipiți de picior. Tineretea ieșea la iveală mai ales în zilele de răgaz, cînd flăcăii se prindeau de mijloc răsucindu-se din șolduri ca niște urși și trîntindu-se unii pe alții la pămînt. Dintre ei, utemistul Popescu Vasile este singurul care n-a strivit niciodată iarba cu spatele. Alteori, fiindcă n-aveau ce face, se întreceau la aruncatul cu piatra. De data aceasta cel neîntrecut era Moraru Vasile. Iar cînd cheful de zben-guială le zgîndărea mai abilitățile, își înmădeau curelele cap la cap, le ridicau la înălțimea pîrleazului și se porneau să sara peste ele.

Asa i-a cunoscut profesoara Olimpia Pinzaru pe tinerii din Udești.

— Vreți să vă întreceți cu mine?
— Fugi domnișoară, c-o rămii de rusine!
— Om vedea. Numai la trîntă nu mă bag. Incolo, la ce vreți.
Flăcăii s-au uitat unii la alții, apoi i-au răspuns, scui-pîndu-si în palme:
— Hai!
— Nu acum Mîine după masă. Ne întîlnim tot aici.

Inflorește sportul în Udești

— Fie și mîine, că tot o să vă rămînem! Auzi colo: să se pună cu noi... o fată!

A doua zi s-au întîlnit din nou. Au sărit peste sfoară înții băieții, unul cite unul, fiecare cum se pricea. Cînd i-a venit rîndul profesoarei, aceasta s-a codit nitel:

— Ridicați mai sus! Mai!... Așa.

Cîțiva pași ușori, un avînt pe virfuri, și sfoara a rămas neatinsă.

— Cum asa, bre? O fată să ne...

— E cu șmecherie — făcu cineva.

— Nu-i asta — le-a răspuns ea, rîzînd. — Uite...

Si din clipa aceea, utemistii din Udești au început să afle tainele sportului. Profesoara i-a convins că în fiecare ramură de sport trebuie deprinse secretele succesului. Tinerii le-au deprins. În locul pietrei, băieții au început să arunce grenada și mingea de oină Moraru Vasile tot neîntrecut a rămas. Iar Popescu Vasile parcă își doboară adversarii mai ușor de cînd activează în echipa de gimnastică.

Cunînd, în jurul profesoarei s-au strîns și fetele. Colecti-

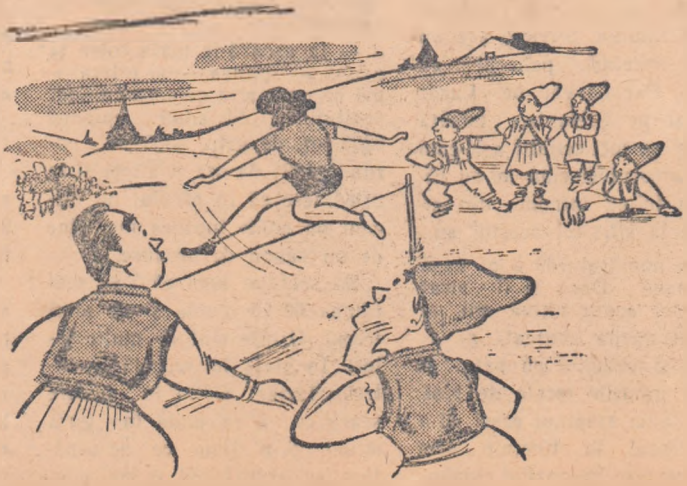
vul sportiv care a prins viață se mîndrește cu echipa de gimnastică — băieți și fete — cu cea de volei, cu cea de atletism. Pe terenul construit de ei, inflorește în zilele de sîrbătoare tineretea sportivă a Udeștilor. Boicu Silvia, Boiculescu Magdalena, Camilmar Cornelia, sînt fetele unor femei despre a căror tinerete întunecată poeta Maerda Isanos scria:

„Catrinele, Mariile, Savetele, infloresc o singură dată, o singură zi, atunci cînd își pun cununia”.

Asa era în trecutul Udeștilor. Azi, despre tineretul sportiv din Udești stie întreaga Suceavă. Au auzit sau l-au admirat la întrecerile Spartachiadei de toamnă a satelor, cînd, la multe probe, tinerii din Udești s-au situat pe locul I.

Acum, cînd vînturile întepă pămîntul cu ace de gheață, activitatea sportivă a tineretului se desfășoară mai mult în casă. Gimnastică, șubah — un nou sport sovietic care începe să fie răspîndit și la noi, — tenis de masă, șah — sînt sporturile pe care le învață și le practică cu aceeași dragoste. Asta pînă la primăvară, cînd tineretea lor va zbuoni din nou afară, o dată cu soarele, o dată cu forța nouă a satului.

STELIAN FILIP

Popoarele lumii în prag de an nou

Intinire cu viitorul

Nesfârșită e Țara Sovietică... Ca niște mărgeli se înșiră, pe întinderile ei, sate și orașe mari, uzine și hidrocentrale uriașe.

Undeva, de-a lungul Volgăi, la Gorki, e gigantică hidrocentrală, dată de curind în folosință. Uriașă construcție va da țării atita energie cit n-au produs toate centralele electrice din vechea Rusie. Cine se gindea în anul 1920 că ceea ce se producea atunci într-un an, acum se produce numai în câteva ore? În 1955 nivelul industriei în U.R.S.S. a crescut aproape de două ori față de anul 1950. Planul cincinal a fost împlinit în 4 ani și 4 luni. Cu ajutorul energiei atomice se urnesc munți și se stăvilesc ape.

Pe locuri unde cu cîțiva ani în urmă era împărăția apelor, se întind acum semănături. Trezeci de milioane hectare pămînturi nerăscolite vreodată de fierul plugului rodesc acum în folosul omului.

Omul sovietic, făuritorul și stăpînul tuturor acestor bunuri, trăiește fericirea zorilor belșugului comunismului. Roadele muncii lui îl răsplătesc cum se cuvine. Salariul real al muncitorului și al acționarului din industrie a crescut în anul asta cu aproape încă o dată față de anul 1940; veniturile țărănilor au sporit de asemenea cu 122% față de anul 1940.

În același timp, marele popor chinez îmblinzește înaltă furnale, fabrici și hidrocentrale, face să nu se neincetă, an de an, bunăstarea în casele și pe străzile muncesc.

Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, în toate țările popoarele libere își clădesc o viață nouă, în care se pregătesc cu bucurie, mindri de succes să întîmpine anul 1956.

In țările capitaliste, viața plină de suferințe

În anul 1955 popoarele din țările capitaliste și din cele înrobite de imperiaștii? În aceste țări, omul simplu se zbate în dură mizerie, foame și asuprire.

Unite ale Americii. Țară cu multe bogății, mult trimbițatului „mod de viață american”. Un mod de viață laudat de marii bancheri și ora le priește de minune — și blestemat de de rînd, osîndit la neagră sărăcie. Blocuri multe încăperi luxoase adăpostesc familiile ilor bogătași, lăfăiala, trîndăvia și huzurul . Dar ochiului nu-i poate scăpa puzderia de libe sărăcăcioase din sate și cartierele mărgi-așe ale orașelor. Familia docherului Baugham din New Orleans, alcătuită din 9 persoane, cui-bărită într-o cămăruță cu un singur pat, se zbate

în mari nevoi. Asemenea acestei familii îndură mari lipsuri milioane și milioane de alți oameni.

Din pămîntul Iranului pompele sondelor scot mii și mii de tone de petrol. Bogăție. Nu însă pentru poporul iranian. „Aurul negru” curge sub formă de dolari în buzunarele imperialiștilor străini. Omul de rînd, — țărănel sau muncitorul iranian — trăiește cu fierturi de ierburi și rădăcini. Plin de bogăție e și continentul african. Băstinașul, omul de culoare neagră, n-are parte însă decît de bici, de închisoare și sudălmii. „Am fost răpit să lucrez ca sclav”, destăinuia într-un ziar un negru din Africa de sud.

Da, pentru oamenii simpli din țările unde stăpînește domnia capitalului nu este de loc veselă viața. Și ei știu că în noul an vor avea de îndurat noi suferințe, că le va rămîne mai departe deschisă problema hranei, a îmbrăcămîntei și a locuinței...

Pacea — dorința fierbinte a popoarelor

Pe omul de rînd, în orice colț de lume s-ar afla, îl stăpînește aceeași fierbinte dorință de a vedea asigurată liniștea omenirii. Și sînt sute de milioane cei ce năzuiesc spre pace. Ei au învățat să lupte ca să obțină pacea.

Uniți în marele front al păcii, sutele de milioane de oameni din lumea întreagă au cerut guvernelor să păsească pe drumul înțelegerii, al înlăturării norilor războiului.

Iulie 1955. Privirile întregii omeniri se îndreptau spre Geneva, locul unde își desfășura lucrările conferința șefilor guvernelor U.R.S.S., Angliei, Franței și S.U.A. Speranțele popoarelor în această conferință n-au fost înșelate. În lume și-a făcut loc un fel nou de a privi dezlegarea problemelor internaționale, „spiritul Genevei”. Locul „războiului rece” au început să-l ia tratativele. Curînd s-a văzut însă că cercurile reacționare din apus n-au un gînd curat. Ele n-au renunțat încă la planurile lor de învrăjbiere, așitare la război și amestec în treburile interne ale altor țări. Așa s-a făcut că la conferința din octombrie-noiembrie a miniștrilor Afacerilor Externe, problemele aflate în discuție n-au putut găsi dezlegarea cuvenită.

Mergînd pe drumul lor vechi, al întreținerii încordării în lume, cercurile imperialiste au pus la cale în Orientul Apropiat coaliția războinică a pactului de la Bagdad. Oameni politici și ziare din apus asmut mai departe cursa înarmărilor. O asemenea politică nu poate avea însă sorți de izbîndă. Ideea colaborării și prieteniei popoarelor, înaltul principiu al conviețuirii pașnice a statelor, și-au pus pecetea tot mai adînc pe mersul evenimentelor.

La actuala sesiune a O.N.U., cu mare majoritate de voturi, alte 16 țări, printre care și țara noastră, au fost admise în această organizație. Din nou forțele păcii au obținut un succes însemnat.

Prietenia popoarelor — o forță uriașă!

Popoarele pot urma drumuri diferite în dezvoltarea țărilor lor; pot avea păreri diferite asupra unor probleme. Dar toți oamenii cinstiți din lume sînt uniți în a apăra bunul cel mai de preț al omenirii: pacea. Acest lucru s-a vădit puternic și cu prilejul recentei vizite a conducătorilor sovietici în India, Birmania și Afganistan, în manifestările de caldă prietenie cu care ei au fost înconjurați de popoarele acestor țări.

Politica externă a Uniunii Sovietice, întemeiată pe înaltul principiu leninist al conviețuirii pașnice și colaborării între state, se bucură de încrederea popoarelor iubitoare de pace din toate țările lumii. În anul 1955, frontul țărilor iubitoare de pace a devenit mai puternic. Fie ca anul 1956 să încununeze cu noi și mărețe izbînzii lupta popoarelor pentru nobila cauză a păcii.

★ ★
In prag de an nou la Moscova
★ ★
(fotomontaj de N. Maximov)

Dela o SAPTĂMÎNĂ la alta

Lucrările Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Marele Palat al Kremlinului din Moscova cunoaște în aceste zile o vie activitate.

Aci își desfășoară lucrările cea de a 4-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Sînt prezenți deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. din toate colțurile țării sovietice.

Ordinea de zi a sesiunii cuprinde: raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1956 și la executarea bugetului de stat al U.R.S.S. pe 1954; raportul cu privire la vizita delegației guvernamentale sovietice în India, Birmania și Afganistan, precum și alte probleme.

Raportul prezentat de A. G. Zverev, ministrul Finanțelor al U.R.S.S., prezintă prin exemple grăitoare dezvoltarea neîncetată pe care o cunoaște economia și cultura Uniunii Sovietice. Astfel, producția industrială a crescut cu 12 la sută față de 1954, depășind considerabil nevelul prevăzut de cel de-al 5-lea plan cincinal; au sporit cu 28 milioane hectare suprafețele însămînțate și a crescut foarte mult bunăstarea materială a oamenilor muncii. Anul 1956 va fi anul unui nou avînt al tuturor ramurilor economiei și culturii U.R.S.S.

Bugetul U.R.S.S. pe 1956 este oglinda politicii de pace a statului sovietic. Cheltuielile pentru nevoile militare pe anul viitor sînt mult reduse față de anul acesta. Uniunea Sovietică dovedeste astfel prin fapte de netăgăduit grija sa pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea păcii și securității în lume.

Prietenia frățească între popoarele german și chinez

O delegație guvernamentală a R. D. Germane, condusă de primul ministru

Otto Grotewohl, a făcut o vizită prietenească în Republica Populară Chineză. Rezultatele rodnice ale acestei vizite sînt ogîndite în declarația comună a celor două guverne și în tratatul de prietenie și colaborare încheiat cu acest prilej între Republica Democrată Germană și Republica Populară Chineză.

Intîlnirea reprezentanților poporului german cu conducătorii marelui popor chinez, este o dovadă grăitoare a strînsei prietenii frățești ce leagă cele două popoare. Tratatul de prietenie și colaborare între R. D. Germană și R. P. Chineză constituie o nouă contribuție de seamă adusă nobilei cauze a păcii.

Fapte și MĂRTURISIRI

INRĂUȚAREA SITUAȚIEI ECONOMICE ÎN ANGLIA

Pe bună dreptate, zierele engleze își arată neliniștea față de marile greutăți economice prin care trece în prezent Anglia. Ca urmare a concurenței S.U.A., Germaniei occidentale și Japoniei pe piața mondială, comerțul exterior al Angliei scade neîncetat. Pînă la 1 decembrie 1955, această scădere ajunsesse la 796.700.000 lire sterline adică deficitul a crescut cu 42,8 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

STAREA GREA A MICILOR FERMIERI DIN S.U.A.

Un timp cercurile conducătoare din S.U.A. au lăsat să se creadă că starea grea, de mulți ani, a agriculturii americane ar fi ceva întîmplător și trecător. Situația a continuat însă să se înrăutățească neînterupt. Potrivit datelor oficiale, destul de micșorate, între anii 1950-1954 numărul fermelor din S.U.A. a scăzut cu 599.769. Micii fermieri nu mai pot face față concurenței marilor fermieri. Veniturile micilor fermieri au scăzut cu 30 la sută în ultimii 4 ani. Nemaiputînd suporta cheltuielile, fermierii își părăsesc pămînturile și iau drumul orașelor în căutare de lucru. Aici însă ei îngroașă rîndurile șomerilor. În ultimii 10 ani, 2 milioane de mici fermieri americani și-au părăsit pămînturile.

SCUMPIREA VIETII ÎN BOLIVIA

Zierele din America Latină arată că în ultimii trei ani situația oamenilor muncii din Bolivia a fost mult înrăutățită. Dacă în anul 1952 un kilogram de piine costa 2 bolivianos (monedă boliviană), acum costă 20 bolivianos. Prețul kilogramului de zahăr a crescut de la 20 la 150 bolivianos. De asemenea,

s-au mărit neîncetat prețurile la alte produse și mărfuri. Între anii 1952-1955, în Bolivia, costul vieții a crescut de 15 ori.

TĂRANII ITALIENI ÎȘI APĂRĂ DREPTURILE

Cîrmuitorii italieni plănuesc să înăsprească și mai mult viața țăranilor. Astfel, în ultima vreme s-a întocmit un proiect de lege care duce la înrăutățirea și mai mare a condițiilor de folosire a pămîntului. Acest lucru a neliniștit sutele de mii de dijmași din întreaga Italia. În regiunea Emilia (Romagna) au avut loc numeroase întruniri împotriva măsurilor pe care urmărește să le ia guvernul Italiei. Aproape 400.000 dijmași cărora li s-au alăturat 450.000 muncitori agricoli — care cer mărirea salariilor — s-au întrunit pentru apărarea drepturilor lor.

PE SCURT

MOSCOVA. — Uriașă hidrocentrală de la Kuibîșev de pe Volga, intră în funcțiune. Minuirea agregatelor hidrocentralei se face în mod automat, cu ajutorul unor aparate și dispozitive speciale. Această hidrocentrală va da de șase ori mai multă energie electrică față de cit se producea în Rusia țaristă în anul 1913.

PEKIN. — Poporul chinez obține succese importante în opera de industrializare socialistă a țării.

În anul 1955 în R. P. Chineză s-a început construirea a 37 de unități industriale prevăzute în planul cincinal și s-a terminat construcția a 54 din cele 154 întreprinderi industriale ce se construiesc cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Sorocova pentru maeștrii recoltelor bogate

Sorocova,
Vesela,
Să trăiești,
Să înflorești,
Roade mari să dobindești,
Bobul să-ți răsără
Tot ca astă vară
Dintr-un bob, o mie,
Cum la carte scrie,
Mereu să citești,
Rodul să fi-l crești,
S-ai hambare pline
Și să-ți meargă bine,
Să se mire sate
Că ești primu-n toate
Și la anul când venim
Tot fruntaș să te găsim.
La anul și la mulți ani.

Răvașe de plăcintă

Comisiei de femei din Bordeni-Cimpina care cu fondurile strânse prin valorificarea gogoșilor de mătase a procurat materialele necesare electrificării școlii din comună.

Asta electrificare —
Clasa-nția, ce să zic!
Nu pe șirme oarecare,
Ci pe fir de... borangic.

Colectivistului Gheorghe Copilaș, fruntaș în muncă la G.A.C. „Victoria” din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași.

După nume-acest fruntaș
Cic-ar fi un „copilaș”;
După muncă, măi firtate,
E un om și jumătate!

Unul comitet de inițiativă
pentru formarea gospodăriei
agricole colective:

Eu despre voi citind misiva
Inchin paharul ce-mi stă-n față,
Căci ați tradus proverbu-n
viață:

Unirea... face colectiva.

Unul nepăsător:

Parazăpezi n-ai așezat
Iar vîntul crunt s-a răzbuțat:
În loc de grîne, din pămînt
Ai să culegi la vară... vînt.

Unuia care doarme mult:

I-am spus, cînd somnu-și alun-
gase:
— Hei, scoală, că e '56!
Prin căscături, el dă să-mi spu-
nă:
— E '56, dar... ce lună?

Unul lacom:

Știu că tu, de mic, din fașe,
Ești din fire cam fierbinte
Și am să-ți fac o întrebare:
Vei primi răvașul oare?
— Aș primi și cinci răvașe,
Dar să fie-n... cinci plăcinte!

Unuia care se dă-n vînt
după băutură:

Răvașul meu nu te alintă,
Pentru că-i pus într-o plăcintă.
Te-ar bucura — știm bine noi!
De-ar fi să fie-ntrun-un... butoi!

Unul birocrat:

Despre anul ce sosește
El susține sus și tare
Că în casă nu-l primește
Fără... număr de intrare!

Unul paznic somnoros:

Fiindcă dormi ades în post,
Firtate paznic — gură cască,
Noi ne-am gîndit să-ți facem
rost
De-un paznic bun... să te pă-
zească

La
mulți
ani!

Sonetul unei LAMPİ cu GAZ

de Cicerone Theodorescu

Din stradă-n stradă și din casă-n casă,
Cu-opaițul am dus o luptă grea!
Eu fost-am cineva la viața mea...
De ce în pace lumea nu mă lasă?

Și mititica asta, ce tot vrea?

De mine, dumneael nimic nu-l pasă...

Se cațără pe stîlpi — neserioasă.

Se vîră pretutindeni — prea e prea!

Eu, lampa, niciodată n-am umblat

În cîrdășia stîlpilor din sat...

Vă place vouă domnișoara asta

Ce nu-mi respectă somnul și etatea

Și cade-n miezul nopții ca năpasta?

...Hel, cine ești?

— Sint... electricitatea!

Plușorul omului harnic

Aho, aho, săteni iubiți,
Ieșiți afară și priviți!
Cum trec cu plugul prin ogradă
Să știe satul și să vadă
la minaiți, măi!
Hăi, hăi!

De ani și ani, din sat în sat
Cu plușorul-am colindat,
Da-n alte vremuri, măi firtași,
Eram pe la boieri argași.
Aveam doar biciul și-un buhal
Și pe urat primeam mălai.
Ridea boierul din iatac
Că plușorul ni-l sărac
Și ne-azvirlea cite-un pitac.
Pocniți din bice, măi flăcăi!
Hăi, hăi!

Azi strig mare de răsună
Veste mare, veste bună
Că venind partidu-n sat
Pe boier l-a alungat
Pe plugar mi l-a-nălțat.
Am și eu în băătură
Boi de muncă pe măsură;
Curtea nu mai mi-e săracă
Fiindcă-n grajd mai am o vacă
Și oițe, și mioare
Durdulii și bălăioare,
Ies în vară fătătoare.
Le-am crescut cum m-a-nvățat
Cel veterinar din sat,
Le-am crescut cum am citit,
Cu nutrețul potrivit,
Și-am ajuns să fiu și eu
Gospodar în satul meu,
Să am casă-ndestulată,
Să am viața ușurată,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Și sunați din zurgălăi!
Hăi, hăi!

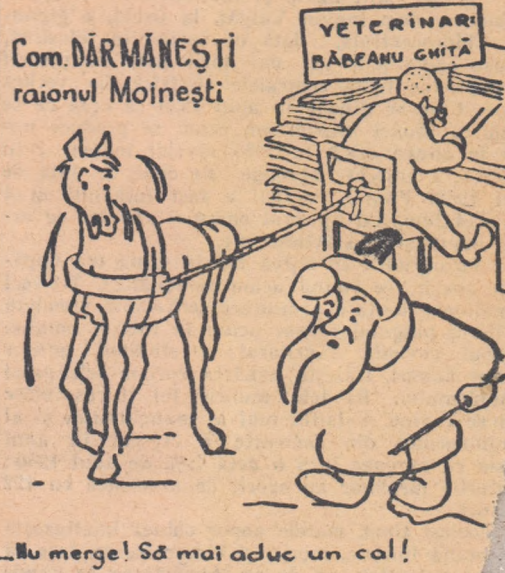
Ia mai stați prin băătură
Că mai am o urătură!
Mi-apăs brațele pe plug
Și v-oi zice de belșug.
Mi-apăs plugul în pămînt
Și v-oi zice un cuvînt
Despre holda mai mănoasă,
Despre viața mai frumoasă,
Să-nflorească-n orice casă.

Bunăstarea-n mare parte
Se mai scoate și din carta.
Uite, griul semănat
Este numa' bob curat,
Că-l tratat și triorat,
Iar pe brazdă, mai ales,
Nu-l dau rar și nici prea des!
De l-aș pune des prea tare,
Nu se face spicul mare,
De l-aș pune mult prea rar
Ies trei fire pe-un hectar.
Ca s-alung îngrijorarea
Îl pun cu semănătoarea
Și-apoi de-l mai dau cruciș
Aflî-n holdă ascunziș
Ca-ntr-un crîng de lăstăriș.
Ia mai chiuți flăcăi!
Hăi, hăi!

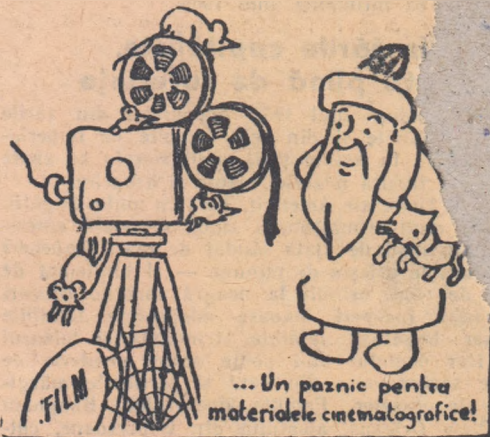
Și mai am ceva a spune
De porumbul ce-l-oi pune,
Și l-oi pune în pătrat
Să-l prășesc și-n lung și-n lat;
Rarița să nu-l omoare,
Printre rînduri, pe cărare
O să trec doar prășitoare,
Și mai spun că n-o să-l fac
Mușuroaie nici de leac,
Ca să nu-i stea vara-vară
Rădăcinile pe-afară,
Ci să steie la răcoare
Fără vînturi, fără soare,
Și-apoi, cine vrea s-asculte
Să-i dea prașili cit de multe,
Că și el fi-o da-n hambar
Mii de chile la hectar.
Trageți brazdă, măi flăcăi
Și sunați din zurgălăi!
Hăi, hăi!

De urat aș mai ura
Foarte nu le-aș termina,
Dar imi e c-om innopta
Și avem de colindat
Încă multe case-n sat,
Deci intrați firtași în casă,
Așezați-vă la masă
Și ciocniți pahare pline
Pentru anul care vine.
Ia mai minaiți măi!
Hăi, hăi!

CE AR TREBUI SĂ ADUCA MOȘ GERILĂ ÎN UNELE COMUNE

Com. GLĂVĂNEȘTI-raionul Zeletin

Com. BRĂNEȘTI-raionul Rucioasa

Strigături

Frunză verde măr rotat
Multă vreme-am fost argat
Și ciociului spurcat
Caii tot i-am țeselat.

Și pe soare și pe lună,
Noi muncim tot împreună.

Dar acuma, lume dragă,
Miră-te că nu e șagă:
Calc ogoarele de zor,
Tot călare pe tractor.

Frunză verde plop înalt
La uitați-vă cum salt.
De ce oare n-aș sălta
Dacă-s primul pe tarla
Și mi-i chipul, frățioare,
La panoul de onoare?

Și iar verde naibă mare,
Zi-i o horă lăutare,
Să mă prind cu toți de mină
Și să joc o săptămînă!

Și iar verde bob năut,
Buchile nu le-am știut
Pînă ieri-alaltăieri,
Că erau pentru boieri!

Că și la-ntovărășire,
În frăție și unire,

Dar acuma uite ia,
Că pricep și eu ceva:
Știu citi și pot a scrie,
Și sint și-n gospodărie.